

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság
Fkf.49/2010/3. szám

A Magyar Köztársaság nevében !

A Győri Ítéltábla, mint másodfokú bíróság Győrben, 2010. évi június hó 22. napján tartott tanácsülés alapján meghozta a következő

í t é l e t e t :

A súlyos testi sértés büntette kísérlete és más bűncselekmény miatt vádlott ellen indult büntető ügyben a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság 2010. évi február hó 11. napján kihirdetett Fk.328/2009/12. számú **ítéletét megváltoztatja**, a testi épség elleni bűncselekményeket 1 rb. a Btk.170.§./1/ bekezdése szerinti folytatólagosan elkövetett testi sértés vétségének minősíti.

Ezért és a terhére megállapított bűncselekmény miatt az első fokon alkalmazott intézkedést tekinti kiszabottnak.

Egyebekben az első fokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A másodfokú eljárásban 3.000.- /Háromezer/ Ft bünygyi költség merült fel, melyet a vádlott visel.

I N D O K O L Á S :

A Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság, mint fiatalkorúak bírósága 2010. február 11. napján tartott tárgyalás alapján hozott, és ugyanezen a napon kihirdetett Fk.328/2009/12. számú ítéletével vádlottal szemben a Győri Városi Bíróság Fk.703/2008/2. számú ítéletének a vádlott 1 /egy/ évi próbára bocsátására vonatkozó rendelkezését hatályon kívül helyezte és a próbára bocsátást megszüntette.

A vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 170.§ /1/ bekezdésébe ütköző és a /2/ bekezdés szerint minősülő súlyos testi sértés büntettének a Btk. 16.§-a szerinti kísérletében, valamint a Btk. 170.§ /1/ bekezdésébe ütköző és eszerint minősülő könnyű testi sértés vétségében.

Ezért, és a próbára bocsátással érintett ítéletben a terhére megállapított társtettesként elkövetett lopás vétsége / Btk. 316.§ /1/ bekezdése, /2/ bekezdése II. fordulának d)

pontja / miatt, halmazati büntetésül 1 év javítóintézeti nevelést rendelt el. Rendelkezett a bűnjelként lefoglalt gázspray és kutypóráz elkobzásáról, kötelezte vádlottat 162.603.-forint elsőfokú eljárásban felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

Az ítélet ellen védelmi oldalról jelentettek be fellebbezést, a vádlott a javítóintézet elrendelésének mellőzéséért, védője felmentésért, a törvényes képviselő pedig csatlakozott a fellebbezésekhez.

A Győri Fellebbviteli Főügyészség BF.105/2010/1-I. számú átiratában a tényállás és jogi indokolás korrigálását, valamint a vádlott cselekményeinek 1rb. a Btk. 170.§ /1/ bekezdésébe ütköző, folytatólagosan elkövetett könnyű testi sértés vétségére való minősítésével az első fokú ítélet megváltoztatását indítványozta.

Az orvosszakértői vélemény adatai alapján a tényállás helyesbítését azzal indítványozta, hogy a vádlottnak a II. tényállási pontban írt cselekménye csak közepes, vagy ezt meghaladó erő esetén lehetett volna alkalmas a gégeporc-vagy nyelvcsonttöréssel járó, nyolc napon túli gyógytartamú sérülés okozására, illetve az alkalmazott erőbehatással a légutak huzamosabb elzárása, vagy a nyaki verőér, vagy környezete leszorítása esetén lett volna alkalmas az életveszélyes sérülés okozására. Mivel a ténylegesen okozott nyolc napon belül gyógyuló sérülésnél súlyosabb sérülés bekövetkezésének reális lehetősége nem állt fenn, és bizonyíthatóan a vádlott tudata súlyosabb sérülés okozására eshetőlegesen sem terjedt ki, erre figyelemmel ezt a cselekményét is a tényleges sérülés alapján, könnyű testi sértésként, együttesen pedig folytatólagosan elkövetett könnyű testi sértés vétségének indítványozta mindkét cselekményt minősíteni. Az enyhébb minősítés mellett is, - a súlyosító körülmények vonatkozásában azzal a kiegészítéssel, hogy a gyermekkorú sértett sérelmére történt az elkövetés, a fiatalkorú kortársak között egymás sérelmére elkövetett erőszakos cselekmények elszaporodottak - indokoltnak és szükségesnek tartotta vádlottal szemben az első fokon alkalmazott intézkedést és egyebekben az első fokú ítélet helybenhagyását indítványozta.

A vádlott védője az ítéletábróla nyilvános ülésén perbeszédében a fellebbezést enyhítésért tartotta fenn és a kiszabott javítóintézeti nevelés mellőzését indítványozta. Csatlakozott a minősítést illetően a fellebbviteli főügyészség átiratában írtakhoz, továbbá kifejtette, hogy az első fokon alkalmazott joghátrány védenca pozitív személyiségfejlődését nem szolgálná, inkább hátrányosan befolyásolhatja, ezért helyette hosszabb idejű próbára bocsátást indítványozott.

A másodfokú eljárás nyilvános ülésén a Győri Fellebbviteli Főügyészség képviselője az írásbeli indítványt változatlan tartalommal fenntartotta. Kiemelte, hogy a sértett fojtogatása objektíve nem volt alkalmas 8 napon túl gyógyuló sérülés okozására és a vádlott a cselekményt nem abban a tudatban követte el, hogy súlyos sérülést okoz. A

vádlott a próbára bocsátással már kapott lehetőséget, hogy helyes irányba fejlődjék, ezért az első fokú bíróság által alkalmazott intézkedés helybenhagyását tartotta indokoltnak.

A vádlott törvényes képviselője felszólalásában elmondta, hogy a vádlott szüleinek szülői jogai szünetelnek, jelenleg átmeneti neveltként gyermekotthonban lakik, magántanulóként jár iskolába, a 8 osztályt nem végezte el.

A vádlott felszólalásában megbánásának adott hangot, cselekményét gyermekes viselkedésnek tartotta.

Az ítélet tábla a bejelentett védelmi fellebbezések alapján a Be. 348.§ /1/ bekezdése szerint a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság ítéletét az azt megelőző eljárással együtt teljes terjedelmében bírálta felül, és ennek eredményeként a fellebbezéseket nem tartotta alaposnak.

Az első fokú bíróság a bizonyítási eljárást törvényesen, a megfelelő részletességgel folytatta le, és a bizonyítékok okszerű értékelésével a cselekmény elkövetésére vonatkozó történeti tényállást a rendelkezésre álló bizonyítékokkal összhangban, megalapozottan állapította meg. A tényállásnak az a megállapítása azonban, hogy a vádlott II. tényállási pontban foglalt cselekménye az elkövetés módját, a sérülés jellegét és anatómiai helyét figyelembe, véve reálisan alkalmas volt az elszenvedett nyolc napon belül gyógyuló sérülésnél súlyosabb, nyolc napon túli gyógytartamú sérülés okozására, iratellenesen került megállapításra, téves ténybeli következtetés, ezért korrigálásra szorul.

Az ítélet tábla emiatt a Be. 352. §-a /1/ bekezdésének a) pontjára figyelemmel az elsőfokú ítéleti tényállást a következőkkel egészítette ki, illetve helyesbítette az igazságügyi orvosszakértő írásban csatolt véleménye / nyomozati iratok 47. és 50. oldala / és az első fokú tárgyaláson szóban tett kiegészítő véleményének / tárgyalási jegyzőkönyv 28-29. oldalalak / adatai alapján:

„**A sértett** sérüléseinek gyógytartama ténylegesen nyolc napon belüli volt. Ennél súlyosabb sérülés akkor keletkezhetett volna, ha a szakaszosan alkalmazott, húzd meg-ereszd meg mozdulatsorral a sértett nyakának elülső oldalát a láncsal közepes, vagy ezt meghaladó erővel szorítja meg a vádlott. Ebben az esetben - nyolc napon túl gyógyuló - gégeporc törést, vagy nyelvcsonttöréssel járó sérülést reálisan okozhatott volna.

Az alkalmazott erő mellett esetleg akkor következhetett volna be életveszélyes sérülés a légutak, vagy a nyaki verőér, illetve a nyaki képletek elzárása miatt, ha a nyak leszorítása tartós, huzamosabb ideig /15-20 percen keresztül / tart, azonban az

elkövetés módját, a sérülés anatómiai helyét figyelembe véve, a vádlott cselekménye nem volt reálisan alkalmas életveszély okozására."

Az ítélet 4. oldala második bekezdésének harmadik mondatától kezdődő fenti kiegészítéssel és helyesbítéssel az elsőfokú bíróság a tényállást - a vádlott beismerése és a tanúk vallomása, az igazságügyi orvosszakértő véleménye, igazságügyi pszichiáter szakértői vélemény és egyéb okirati bizonyítékok alapján - helytállóan állapította meg, abban a másodfokú bíróság megalapozatlansági hibát nem lelt fel. A Be. 352. §-ának /2/ bekezdése alapján a másodfokú eljárásban történt helyesbítéssel a megállapított tényállás irányadó volt, határozatát az ítéltábla erre alapította.

Az irányadó tényállásból törvényesen vont következtetést az első fokú bíróság a vádlott bűnösségére, a tényállás III. pontjában foglalt cselekmény minősítése az anyagi jog szabályai szerint helytálló.

Tévedett azonban, amikor a II. tényállási pontban írt testi épség elleni cselekményt - mivel az orvosszakértői véleményből azt a téves következtetést vonta le, hogy az reálisan alkalmas volt nyolc napon túl gyógyuló sérülés okozására -, egyenes szándékkal elkövetett súlyos testi sértés büntette kísérletének minősítette.

A tényállás szerint a vádlott a sértett nyakának elülső oldalán található visszereket és légutakat kis-közepes, középest el nem érő erővel szorította el oly módon, hogy a pórázt átfűzte a sértett nyakára csatolt nyakörv láncán, először ülő helyzetben a sértettet a pórázzal maga felé rángatta, majd a kanapé háttámlájára állva visszaengedve és felfelé húzva mintegy négy alkalommal rántott a pórázon.

Az orvosi látlelet, illetve az orvos szakértői vélemény szerint a sértett nyakának elülső részén keletkezett 12 cm hosszú, 3 cm széles, a kétsoros lánclenyomatnak megfelelő hámozódásos sérülések nyolc napon belül gyógyultak. Az orvos szakértő ettől eltérő, nyolc napot meghaladó gyógytartamú sérülés bekövetkezésének lehetőségét több részletben kifejtett véleményében csak közepes vagy ezt meghaladó erő alkalmazásához kötötte.

A jelen ügyben az elkövetési magatartás, vagyis a kis-közepes, de a középest el nem érő, nem egyenletes, hanem szakaszosan 10-20 másodperces húzással és eleresztéssel történt nyakszorítás szükségszerű következménye a nyolc napon belül gyógyuló sérülés volt, míg a nyolc napon túli gyógytartamú sérülés az adott erő mellett nem, illetve életveszélyt okozó sérülés az adott erő mellett huzamosabb leszorítás esetén jöhetett volna létre.

Nem merült fel adat arra sem, hogy a vádlott szándéka a bekövetkezettnél súlyosabb eredmény okozására irányult volna, vagy abba legalábbis belenyugodott. Ennek a tudati tényezőnek a hiányát támasztja alá, hogy az esetről jelenlévő tanúk és az érintettek vallomásai szerint a vádlott és a sértett csak játszottak egymással.

Mindezekre figyelemmel az ítéletábra a fellebbviteli főügyészség álláspontjával egyezően a tényállás II. pontjában írt cselekményt a Btk. 170. §-ának /1/ bekezdésébe ütköző könnyű testi sértés vétségének minősítette.

Egyebekben az első fokú bíróság helytállóan indokolta meg, hogy a vádlottnak a tényállás III. pontjában írt cselekménye /a gázspray-val történt lefújás / miért nem gondatlan bűncselekmény. Az itt kifejtett jogi indokolással azonosulva, a II. tényállási pontban foglalt cselekmény / a nyak leszorítása / esetében is azt állapította meg az ítéletábra, hogy a vádlott szándékosan, annak eshetőleges formájában követte el a könnyű testi sértés vétségét. A sérülés bekövetkezésével miközben a nyakörvet szorította számolnia kellett, az íránt azonban, hogy a sértett kisebb sérülést is szenvedhet közömbös maradt, magatartását társai többszöri figyelmeztetése után hagyta csak abba.

A vádlott II. és III. tényállási pontban foglalt testi épség elleni részselekményeit a bekövetkezett tényleges eredményéhez igazodóan, az ítéletábra együttesen a Btk.170.§ /1/ bekezdésébe ütköző, és eszerint minősülő, a Btk. 12.§ /2/ bekezdésének megfelelő, folytatólagosan elkövetett könnyű testi sértés vétségének minősítette.

Az ítéletábra a vádlott javára bejelentett fellebbezés írányára figyelemmel vizsgálta, hogy a fiatalkorú helyes írányú nevelése érdekében vele szemben milyen joghátrány alkalmazása indokolt.

A rendelkezésre álló adatok szerint a családi környezetében veszélyeztetett fiatalkorút 18 éves koráig átmeneti neveltként az állami gyermekotthon lakásotthonában helyezték el, a szülők szülői felügyeleti jogának szünetelése mellett. Iskolai magatartása súlyosan kifogásolható, nem járt iskolába, ezért magántanulóként folytatta az általános iskolai tanulmányait, a nyolc osztályt 17 éves korára nem végezte el, nevelőitől az írányítást egyre kevésbé fogadja el, jövő képe csak az önálló életvitel lehetőségére korlátozódik. A fiatalkorú vádlott a jelen ügyben elbírált testi épség elleni cselekményeit a próbára bocsátás alatt, pártfogó felügyelete mellett követte el.

A fiatalkorú vádlottal szemben az enyhébb minősítés ellenére ismételt próbára bocsátást nem lehet alkalmazni, mivel a próbaidő alatt elkövetett bűncselekmény miatt a próbára bocsátás kötelező megszüntetésével - ahogy erre az első fokú bíróság helyesen rámutatott - a Btk. 73.§-a kijelöli az alkalmazható joghátrányt.

A személyiségfejlődési zavarral küzdő fiatalkorú vádlottal szemben a fiatalkorú elkövetőkre írányadó büntetési célt, a bűncselekmények tárgyi súlyát és az értékelt bűnösségi körülményeket, - amelynek körét a vádlott terhére az ítéletábra a fellebbviteli főügyészségi indítvánnyal egyezően kiegészítette a gyermekkorú sértett sérelmére való elkövetéssel, a fiatalkorúak által kortársaik sérelmére történő elkövetés elszaporodottságával - valamint a hátrányos életkörülményeit figyelembe véve,

szabadságvesztés büntetés kiszabása nem szükséges, azonban az első fokú bíróság által alkalmazott nevelő jellegű intézkedés, az életkorához igazodó minimum tartamban meghatározott javítóintézeti nevelés indokolt. Ugyanis csupán ilyen módon remélhető, hogy állandó és szoros felügyelet mellett személyisége a helyes irányba fejlődjék. Minderre figyelemmel a fellebbezéseknek az ítéletábra nem adott helyt.

Az ítéletábra az első fokú ítéletet a Be. 372.§ /1/ bekezdése alapján a cselekmény minősítését érintő részében megváltoztatta, egyéb rendelkezéseit amelyek törvényesek és megalapozottak, a Be. 371.§ /1/ bekezdése alapján helyben hagyta.

A Be. 381.§ /1/ bekezdése alapján rendelkezett a kirendelt védő díjával kapcsolatban a fellebbezési eljárásban felmerült bűnügyi költségről, amelyet a vádlott visel.

G y ő r , 2010. június 22. napján

Dr.Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke

Dr.Miklós Mária sk.
a tanács tagja, előadó

Dr.Zólyomi Csilla sk.
a tanács tagja

ZÁRADÉK:

Ez az ítélet és a Győr-Moson-Sopron Megyei Bíróság, mint fiatalkorúak bírósága 2010. február 11. napján kelt Fk.328/2009/12. számú ítéletének megváltoztatással nem érintett része a mai napon jogerőre emelkedett.

G y ő r , 2010. június 22. napján

Dr.Kovács Tamás sk.
a tanács elnöke

A kiadmány hitelül:

Kiadó: